

Praha dne 23.2.2024
Č. j.: MZP/2024/210/752
Sp. zn.: ZN/MZP/2022/500/308

ZÁPIS

z veřejného projednání podle ustanovení § 17 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon EIA“) a § 3 vyhl. č. 453/2017 Sb. o odborné způsobilosti a o úpravě některých dalších otázek souvisejících s posuzováním vlivů na životní prostředí (dále jen „vyhláška“), k záměru

„Průmyslové Energetické Centrum Neratovice (PECeN)“

konaného dne 12. prosince 2023 od 15:00 ve Společenském domě Neratovice, městském kině, náměstí Republiky 1399, 277 11 Neratovice.

ZÁKLADNÍ ÚDAJE

1. Průběh posuzování před veřejným projednáním

- Dne 27. října 2022 obdrželo Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy I (dále jen „ministerstvo“) ze strany oznamovatele žádost o provedení zjišťovacího řízení společně s oznámením záměru, které bylo zpracováno Ing. Pavlem Obrdlíkem, osobou autorizovanou pro zpracování dokumentace a posudku.
- Dne 14. listopadu 2022 bylo zahájeno zjišťovací řízení.
- Dne 30. ledna 2023 byl vydán závěr zjišťovacího řízení s upřesněním informací, které je vhodné uvést do dokumentace vlivů záměru na životní prostředí.
- Dne 19. dubna 2023 obdrželo ministerstvo ze strany oznamovatele dokumentaci záměru, která byla zpracována Ing. Pavlem Obrdlíkem, osobou autorizovanou pro zpracování dokumentace a posudku.
- Dne 25. dubna 2023 byla rozeslána informace o dokumentaci spolu s žádostí o vyjádření.
- Dopisem ze dne 6. června 2023 byl pověřen Ing. Pavel Cetl, držitel autorizace ke zpracování dokumentace a posudku, pověřen příslušným úřadem zpracováním posudku k předmětné dokumentaci.
- Dne 27. června 2023 byla pro nedostatky dokumentace vrácena k doplnění a přepracování.
- Dne 13. října 2023 obdrželo ministerstvo ze strany oznamovatele doplněnou dokumentaci záměru, která byla zpracována Ing. Pavlem Obrdlíkem, osobou autorizovanou pro zpracování dokumentace a posudku.
- Dne 17. října 2023 byla rozeslána informace o doplněné dokumentaci spolu s žádostí o vyjádření.
- Dne 29. listopadu 2023 byla rozeslána pozvánka na veřejné projednání.

2. Místo a čas veřejného projednání

Veřejné projednání dokumentace záměru ve smyslu § 17 zákona EIA se uskutečnilo dne 12. prosince 2023 od 15:00 ve Společenském domě Neratovice, městském kině, náměstí Republiky 1399, 277 11 Neratovice.

3. Řízení veřejného projednání

Řízením veřejného projednání byla pověřena (dle § 3 odst. 2 vyhlášky) Ing. Kristýna Váchová, pracovnice Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy I.

4. Předmět veřejného projednání

Předmětem veřejného projednání je představení záměru, dokumentace, vyjádření dotčených územně samosprávných celků, dotčených orgánů státní správy, vyjádření dotčené veřejnosti a veřejnosti k posouzení vlivů záměru „Průmyslové Energetické Centrum Neratovice (PECeN)“ na životní prostředí.

5. Účastníci veřejného projednání

- Zástupci oznamovatele: Ing. Karel Hlaváček, Jakub Kos
- Zpracovatel dokumentace: Ing. Pavel Obrdlík, Ing. Michal Haškovec, Mgr. Radek Jareš, Mgr. Robert Polák, Ing. Jakub Kubálek
- Zpracovatel posudku: Ing. Pavel Cetl
- Dotčená veřejnost
- Veřejnost

Celkem se veřejného projednání zúčastnilo přibližně 80 osob.

6. Program veřejného projednání

- Úvod
- Vystoupení zástupců jednotlivých stran
- Diskuze
- Závěr

II. PRŮBĚH VEŘEJNÉHO PROJEDNÁNÍ

Veřejné projednání zahájila Ing. Váchová (osoba pověřená dle § 3 odst. 2 vyhlášky). Úvodem upozornila všechny přítomné, že z celého veřejného projednání je v souladu s ust. § 17 odst. 5 zákona EIA pořizován zvukový záznam, který bude archivován na příslušném úřadě.

Následovalo seznámení zúčastněných s programem veřejného projednání, časová rekapitulace procesu EIA a představení jednotlivých zúčastněných.

V druhé části veřejného projednání vystoupili, v souladu s programem veřejného projednání, zástupci jednotlivých stran.

Představení záměru provedl Ing. Karel Hlaváček ze společnosti FCC Česká republika, s.r.o. Uvedl základní informace o společnosti – ta působí celosvětově ve zhruba 40 zemích světa. Uvedl oblasti ve kterých společnost působí - sběr a nakládání se směsným komunálním odpadem (SKO), úklid měst a komunikací, odpady ve smyslu jejich využití a recyklace, spalovny, údržba zeleně, systémy odpadních vod a nakládání s průmyslovými odpady a jejich sanace. V ČR pak společnost zaměstnává zhruba 1 800 zaměstnanců, a služby jsou zajišťovány pro více než jednu desetinu obyvatel ČR. Kapacity spaloven společnosti se pohybují mezi 155 tisíci tun zpracovaných odpadů za rok až po 600 tisíc tun zpracovaných odpadů za rok. Skládkování odpadů se nyní každoročně zdrazuje, od roku 2030 má pak být skládkování využitelných odpadů zakázáno. Vznikne tak povinnost zajistit energetické využití pro definovanou zbytkovou část odpadů. FCC Česká republika, s.r.o. se v oblasti podnikání s odpady pohybuje komerčně dlouhodobě a celosvětově, a chtějí služby dále poskytovat zákazníkům, a tak se připravují na

budoucí situaci. Ing. Hlaváček uvedl další projekty spaloven odpadů v ČR. Jedná se o velice investičně náročné záměry, kdy se vždy připravuje velké portfolio projektů, a povede se zrealizovat jen malý zlomek. Tento záměr je také velmi investičně náročný, rozpočtová cena má být zhruba 6 miliard Kč.

Realizace se předpokládá v místě již dvacet tři let opuštěného provozu viskóзовé stříže na ploše 4 ha. Po dohodách se Spolanou je tento prostor vyčleněn pro tento záměr. Celkový prostor Spolany čítá 260 ha. Dále uvádí, že není neobvyklé umístění spaloven odpadů v blízkosti obytné zástavby. Plánované množství odpadů využívaných v záměru je 160 tis. tun za rok, výstupem pak má být dodávka technologické páry, a zhruba 32 tis. MWh elektřiny za rok pro Spolanu. Ing. Hlaváček doplňuje, že množství energií generovaných spalovnou není natolik významné, aby bylo dodáváno mimo Spolanu například do přilehlých obcí.

V prezentaci záměru pokračoval Ing. Michal Haškovec ze společnosti AS CHEMOPRAG, a.s., a to s prezentací technické části navazující na informace od Ing. Hlaváčka. Záměr se skládá z vrátnice, parkoviště, váhy, rámu kontroly ionizujícího záření, příjem přes vlečkovou kolej, prostor pro kumulaci dopravy, plocha příjmové haly, bunkr odpadu, jeřáby na odpad, násypka kotle, kotelná, čištění spalin, hala škváry, provozní budova, sila na chemikálie, komín, vodojem a suché kondenzátory. Od plochy příjmové haly se prostory záměru nachází 2,4 m výše než stávající komunikace, 30 cm nad pětisetletou vodou. Záměr je pak napojen na inženýrské objekty – pitná a požární voda, kanalizace a další nezbytná média. Komín je o výšce 80 metrů. Dále byly uvedeny hlavní parametry zařízení – průměrná výhřevnost 10,9 gigajoule na tunu, hodinová kapacita 20 tun, roční kapacita 160 tisíc tun, fond pracovní doby 8 tisíc hodin za rok, tepelný příkon kotle je 60 MW, množství páry 60–70 t hodinově, teplota spalování je minimálně 850 stupňů celsia, kdy teplota je udržována při spalování odpadu, pokud by pak teplota poklesla pod 850 stupňů celsia, dojde k automatické aktivaci plynových hořáků tak. Energetická účinnost je 75,7 %.

Dále pokračoval Ing. Pavel Obrdlík, odpovědný zpracovatel dokumentace EIA. Uvedl, že záměr nezasahuje do žádné přírodní rezervace, přírodní památky, lokality soustavy NATURA 2000, ani do ploch ÚSES, VKP – z hlediska ochrany přírody a krajiny není záměr konfliktní. Důležitým aspektem je vliv vyvolané dopravy, byla uvažována dopravní síť v okruhu 3 km od záměru, což vychází především z podoby dopravní sítě v okolí. Posuzovaná četnost závozu odpadu do záměru je dohromady 30 NA jednosměrně/den + 3 NA které přiváží nebo odváží další produkty, celková bilance je tak 33 jednosměrných jízd, resp. 66 obousměrných jízd NA, 17 jednosměrných jízd OA, 34 obousměrných jízd OA. Tato dopravní zátěž pak vychází z nejméně příznivé předpokládané varianty, tzn. že dovoz odpadu nebude probíhat po železnici. Největší zatížení se předpokládá na ulici Spojovací, a silnice I/9 jižním směrem, kam bude pokračovat 50 NA obousměrně. Pokud by pak byla uvažována doprava odpadů po železnici, lze uvažovat 142 vlaků ročně, což odpovídá 48 tisícům tun odpadů za rok, tzn. 3 vlaky týdně. Takovéto využití železnice by vedlo ke snížení jednosměrných pohybů na 28 NA, tedy o 5 NA denně. Dále je důležité zmínit přeložku silnice I/9, kdy se v současnosti zpracovává studie této přeložky, technický návrh je zpracován v jedné variantě, kdy se předpokládá posun silnice západním směrem dále od areálu a obytné zástavby. Termín realizace stavby není ze strany ŘSD stanoven.

Doprava v období výstavby a demolic pravděpodobně bude intenzivnější. Intenzita dopravy je provedena odborným odhadem, a při maximální kulminaci prací lze předpokládat 120 obousměrných jízd těžkých nákladních automobilů, 30 obousměrných jízd lehkých nákladních automobilů a 60 obousměrných jízd osobních automobilů. Stavební práce budou probíhat 12 hodin denně. Jedná se ale o maximální intenzity v případě překryvu všech prací. Demolice objektu se předpokládá po dobu 6 měsíců, zakládání stavby a zemní práce po dobu 7 měsíců, fáze výstavby by pak měla trvat po dobu 30 měsíců.

Dále pak promluvil k rozptylové studii Mgr. Radek Jareš, zpracovatel rozptylové studie. Byl hodnocen vliv stacionárního zdroje a vliv automobilové dopravy. Jako stacionární zdroj byl uvažován komín o výšce 80 m. Stávající znečištění ovzduší je hodnoceno na základě pětiletých průměrů – v území jsou splněny všechny imisní limity až na benzo(a)pyren, ke kterému se při hodnocení kvality ovzduší pouze přihlíží. V době zpracování dokumentace byl limit pro benzo(a)pyren překročen o 50 %. Koncentrace této látky jsou zvýšené především v centrech měst, ke zvýšení přispívá doprava a vytápění pevnými palivy. Byly hodnoceny veškeré relevantní látky – celkově je možné říci, že vliv provozu stacionárního zdroje a automobilové dopravy bude velmi malý jak vůči hodnotě stávajícího imisního pozadí, tak vůči hodnotě imisních limitů pro hodnocené látky.

Co se týká výsledků akustické studie, byl hodnocen vliv výstavby i provozu záměru – vzhledem k umístění v brownfieldu uprostřed stávajícího areálu nebude hluk z výstavby významný a je možné při dodržení správných opatření udržet na přijatelné výši v rámci stanovených limitů. V období provozu bude mít vliv samotný provoz technologie a provoz nákladních automobilů na okolních komunikacích. V rámci akustické studie byly vybrány referenční body, které co nejlépe zhodnotily stav hlukové situace v území a změny, které je možné očekávat. Intenzity dopravy byly uvažovány v roce 2030. Výsledky akustické studie ukazují, že v denní době je možné očekávat překročení stávajícího hlukového limitu v jednom bodě, a to dům u Pražské ulice – byla tak navržena opatření. Po zprovoznění záměru dojde ke zvýšení hladiny hluku o 0,3 dB, což je hladina jen těžko vnímatelná. Podél Pražské ulice dojde k navýšení 0,1 dB – navýšení nebude nijak pozorovatelné, ale je to navýšení již nadlimitního stavu, což je nepřijatelné. Bylo tak navrženo patření, které by mělo efektivně snížit hluk – v daném úseku je stanovena maximální rychlost 70 km/h, která je však často překračována, bylo tak navrženo úsekové měření rychlosti na tomto místě. Umístění záměru je při realizaci navrženého opatření přípustné, a nezpůsobí pozorovatelné změny hlukové zátěže v lokalitě. Dále si přebral slovo Mgr. Robert Polák k vyhodnocení vlivů na veřejné zdraví. Co se týká hlukové zátěže, dochází k mírnému poklesu sledovaných účinků, celkový přínos tak bude pozitivní. Z hlediska znečištění ovzduší nebyli při provozu záměru zaznamenány nárůsty zdravotního rizika.

Ing. Jakub Kubálek ze společnosti G-Servis Praha, spol. s r.o. uvedl, že byla ověřena a zhodnocena přítomnost nebezpečných látek ve stavebních konstrukcích a podzemních vodách. Byla zhodnocena kvalita podzemních vod a jejich vliv na výstavbu záměru – za tím účelem byly vyhotoveny tři průzkumné vrty. Co se týká kvality podzemních vod, nebyly zjištěny přítomnosti polutantů. I přesto byly navrženy doporučení a opatření k zamezení vytvoření případné deprese objektů a stavby – statické zabezpečení výkopů, tzn. výstavba by neměla ovlivnit proudění a migraci podzemních vod. Z hlediska kvality nesaturované zóny, tzn. kvality půd mezi hladinou podzemní vody a terénem, tam je kontaminace odpovídající charakteru provozovaných činností – tato kontaminace nepředstavuje riziko při výstavbě a provozu záměru. Dále bylo provedeno zhodnocení kvality a případně kontaminace stavebních konstrukcí. Za tím účelem bylo odebráno 150 směsných vzorků stavebních konstrukcí, a na základě výsledků z akreditované laboratoře bylo stanoveno množství odpadů a nebezpečných odpadů vzniklých při demolici stávajících budov. Vznikne zhruba 15 tis. tun nebezpečných odpadů a 140 tis. tun ostatních odpadů.

Po úvodní části veřejného projednání byla zahájena diskuze. Byli vyzváni zástupci dotčených samosprávných územních celků a dotčených orgánů státní správy k vznesení připomínek (pokud tak neučinili písemnou formou v termínu k tomu určeném).

Jako první si vzal slovo Marek Duchoslav, radní města Neratovice, s dotazem na využití železnice k dopravování odpadů do záměru – v dokumentaci EIA je uveden údaj o 30 % dopravy za využití železnice. Dále se pak tázal, zda je možné navýšení kapacity záměru.

Jakub Kos z oddělení technických projektů FCC Česká republika, s.r.o. uvedl, že pro proces posuzování vlivů na životní prostředí byl záměr uvažován ve variantě bez využití železnice tak, aby byla veškerá hodnocení na straně bezpečnosti. 30 % je pak technicky možná kapacita vlečky, v reálu se pak předpokládá využití do této úrovně. V tuto chvíli je složité predikovat vývoj, protože železnice ve středočeském kraji jsou vyčerpané, a také záleží na tom, odkud odpady do záměru přijedou. Převoz po železnici musí mít smysl, a to i ekonomický. Ing. Haškovec doplnil, že v současné době se již některé společnosti na zpracovatele technických studií obracejí s dotazem na budoucí možnosti převozu odpadů, vzhledem k poklesu přepravy uhlí v budoucnosti. Ing. Hlaváček pak doplnil, že technická možnost dovozu odpadu po železnici bude dána, ale tento druh dopravy je preferován především při větších vzdálenostech – záleží tak především na lokalitách, odkud bude odpad dovážen.

Ing. Obrdlík uvedl, že pokud by došlo ke změně záměru ve smyslu navýšení kapacity, bude dle zákona EIA nutné provést zjišťovací řízení, a existuje tak mechanismus, aby nemohlo dojít k navyšování záměrů bez prověření z hlediska zákona EIA. Ing. Haškovec uvádí, že v tuto chvíli není pro další rozšíření v zájmovém území prostor.

Marek Duchoslav Neratovice se dále ptal na intenzitu dopravy, kdy bylo vycházeno z dat za rok 2020, v době, kdy byli lidé doma v době pandemie nemoci Covid-19 – zda budou data doplňována či aktualizována?

Ing. Obrdlík odpověděl, že data byla přepočtena na rok 2030 pomocí koeficientu k tomu určenému, a který je stanoven Ministerstvem dopravy. Mgr. Jareš doplnil, že se vycházelo z dat ze sčítání dopravy z roku 2020, ale tato data byla sbírána v době, kdy byla doprava normalizovaná, a kdy již nebyla opatření, která ovlivňovala dopravu – to lze prověřit kontrolou dat z předchozích i následujících let.

Dále vystoupila Mgr. Pavlína Komeščíková, DiS., starostka obce Libiš. Uvedla, že trvají na všech 27 připomínkách zaslaných v rámci vyjádření k přepracované dokumentaci. Předala slovo paní Jaroslavě Holinové, místostarostce obce Libiš, která se dotázala, zda dokumentace počítala se záměrem „Modernizace PVC (uzel sušení a polymerace a provoz VCM bez dovozu surovin)“, který má být v areálu realizován.

Ing. Haškovec uvedl, že nelze predikovat záměry, které v době zpracování dokumentace EIA nebyly předloženy. Ing. Váchová k tomu uvádí, že naopak oznamovatel záměru „Modernizace PVC (uzel sušení a polymerace a provoz VCM bez dovozu surovin)“, tedy SPOLANA s.r.o. musí vyhodnotit v kumulativních vlivech zde projednávaný záměr.

Jaroslava Holinová se k tomu dále uvedla, že opětovná výroba chloru bude pro obec Libiš znamenat dovoz 100 tisíc tun soli po silnici, což by mělo být zohledněno v dopravě a imisích. Dále pak uvádí, že povolení na výrobu chloru je z roku 2010 a údajně stále platí, ptá se, zda o tom má oznamovatel nějaké informace.

Ing. Hlaváček odpověděl, že v rámci podkladů pro přípravu záměru, které získaly od Spolany, byla studie dopravy pro obslužnost Spolany s výhledem pravděpodobně do roku 2030. Z těchto podkladů vyplývá, že na ulici Spojovací, která je jedinou obslužnou komunikací Spolany, v roce 2029/2030, bude zátěž generovaná záměrem cca 12 % celkové zátěže z celkového objemu dopravy na této komunikaci.

Jaroslava Holinová dále uvedla, že doprava je věc, která obec Libiš trápí, na ulici Pražská docházelo k výměně oken na účet Ředitelství silnic a dálnic, protože zatížení hluku je zde vysoké. Nemyslí si, že úsekové měření by bylo efektivním řešením problému hluku. Co se týká škodlivin v ovzduší, konkrétně částic PM_{2,5} a PM₁₀, je potřeba zjistit zátěž v lokalitě Libiše a Spolany, protože nejbližší měřicí stanice je v Kralupech nad Vltavou. V požadavcích již vznesených v rámci

vyjádření k dokumentaci EIA je pak uveden požadavek na celoroční měření škodlivin, aby bylo vidět, jestli bude realizací záměru docházet k nárůstu škodlivin v ovzduší a ptá se, zda o celoročním měření oznamovatel uvažuje?

Ing. Obrdlík odpověděl, že z hlediska zákona jsou naplněny požadavky, tzn. výpočty a predikce jsou založeny na pětiletých průměrech, neplánuje se celoroční měření. Dále bylo ze strany obce Libiš poukazováno na měření u ZEVO Malešice – k tomu Ing. Obrdlík uvedl, že se jednalo o první takové zařízení podobného typu, a toto měření neprokázalo vliv zařízení na imisní situaci záměru.

Ing. Pavel Cetl, zpracovatel posudku k tomuto uvedl, že spalovna má měření emisí, které je důležitým způsobem sledování provozu, a vyzval oznamovatele, aby veřejnosti přiblížil, jaká měření budou v rámci zprovoznění záměru probíhat.

Ing. Obrdlík k tomu pak dodal, že rozumí, že téma životního prostředí, resp. jeho znečištění je s ohledem na historii a okolí záměru pro přilehlé obce velmi citlivé. Pokud by byla zřízena monitorovací stanice imisní situace, bude zjištěn stav imisní situace, ale ne původce znečištění. Pro zjištění původce je provozován monitoring emisí, a autorizované měření emisí na komíně stanovuje, jaký je emisní příspěvek konkrétního záměru.

Jaroslava Holinová se vyjádřila, že pokud není známa současná zátěž, např. u dioxinů, tak pokud dojde k vyšší koncentraci, budou naměřeny vysoké hodnoty, a bude řečeno, že je to letitá chemická zátěž, protože jsme v chemickém průmyslu, tak se nebude mít obec o co opřít, jaká byla výchozí pozice.

Ing. Obrdlík dodal, že je známo, jaká je současná imisní situace z pětiletých průměrů dioxinů, a také jaký je imisní příspěvek zdroje v případě dioxinů, protože technologie čištění spalin je velmi pokročilá. Dříve byly standardy ochrany životního prostředí nastaveny jinak, nyní jsou emisní limity nastaveny výrazně přísněji a technologie má velmi účinné čištění. Ing. Hlaváček doplňuje, že v připomínkách k dokumentaci byl ze strany obce Libiš a města Neratovice vznesen požadavek na zřízení imisního monitoringu na náklady oznamovatele s tím, že ho bude provozovat Český hydrometeorologický ústav – tento monitoring by neprokazoval původce znečištění ovzduší, a nepatří to tak k projektu tohoto záměru. Provoz zařízení je hlídán legislativou, jak českou, tak evropskou, a spalovny mají celosvětově, právě kvůli obavám veřejnosti, nejtvrdší limity ze všech spalovacích zařízení.

Mgr. Anna Spěváčková, zastupitelka města Neratovice a předsedkyně Spolku občanů Neratovic uvedla, že Neratovice jsou postižené svou historií, v minulých letech došlo ke zlepšení a nyní se obává, aby se situace zase nezhoršila. Ptá se, proč nebyli osloveni všechny obce, jejichž životní prostředí bude postiženo spalovnou (např. obec Tuháň)? Dále uvádí, že má obavy, že firma, která má na starost údržbu města a svoz odpadů, nebude mít zájem na tom, aby byly odpady tříděny, a obyvatelé nebudou mít motivaci pro třídění odpadů, a tudíž se bude snažit dát všechny odpady rovnou do spalovny. Například seč travnatých ploch probíhá tak, že se biomasa stává produkcí zisku. Nebude tak společnost směřovat k tomu, aby většina odpadů končila ve spalovně.

Ing. Obrdlík odpověděl, že vymezení dotčených územních samosprávných celků je definováno v zákoně EIA, kdy jde o území, kde lze očekávat významné negativní vlivy, a vzhledem k emisním charakteristikám záměru bylo uvažováno dotčené území v rozsahu uvedeném v dokumentaci. Pokud by pak jakákoliv obec vznesla připomínku, že se cítí být dotčenou obcí např. ve zjišťovacím řízení, bylo by s tím dále nakládáno při zpracování dokumentace EIA.

Ing. Váchová doplnila, že pokud obec není označena jako dotčený územní samosprávný celek, nejedná se o věc, která by bránila kterémkoliv jiným obcím ve vyjádření k záměrům, vzhledem k povaze a průběhu procesu EIA, kdy své vyjádření může zaslat kdokoli. Oznámení o zahájení

zjišťovacího řízení, oznámení o rozeslání dokumentace i přepracované dokumentace a oznámení o veřejném projednání vždy visí na úřední desce obce s rozšířenou působností a krajského úřadu a také v informačním systému EIA spolu s kompletním oznámením EIA a dokumentací EIA.

Ing. Hlaváček sdělil, že když se s procesem EIA před rokem započalo, tak bylo ze strany oznamovatele zvažováno, které obce budou osloveny. Z hlediska historie pak byly vybrány právě obce Libiš, Tišice a Neratovice. Tyto obce byly se záměrem seznámeny již před začátkem procesu EIA.

Jakub Kos poté odpověděl na druhou část dotazu. Je důležité uvést, že původcem odpadu jsou vždy obce, které si objednávají službu u FCC Česká republika, s.r.o., a obce si říkají jakým způsobem bude prováděna separace, kde budou umístěny nádoby, s jakou intenzitou budou vyváženy apod. Svoz separovaných odpadů do spalovny by bylo porušení hierarchie nakládání s odpady a odpadového zákona, čehož se firma nedopouští.

Mgr. Marcela Brodilová, zastupitelka města Neratovice se dotázala, proč probíhá veřejné projednání od 15 hodin, když jsou lidé v práci a musí si proto vzít volno. Dále se oznamovatele ptala k jednání s obcemi před samotným procesem EIA, kdy v materiálech bylo pod čarou zmíněno, že doprava bude probíhat i po silnici Mládežnická a Kostelecká – jak to tedy s dopravou bude? A nakonec se ptá, proč nebude využívána přirozená dopravní cesta – řeka Labe?

Ing. Váchová k času konání veřejného projednání uvedla, že termín a čas začátku veřejného projednání je vždy vybírán s ohledem na konkrétní záměr. Nelze předem říci, jak dlouho bude veřejné projednání záměru trvat, ale v případě záměrů, u kterých je předem známý odmítavý postoj veřejnosti je nutno vymezit takové časové okno, aby bylo možné naplnit účel zákona EIA, tedy projednat záměr ze všech podstatných hledisek.

Ing. Obrdlík uvedl k dopravě na ulicích Mládežnická a Kostelecká, že v dopravních podkladech je uvedeno, že tímto směrem by mělo docházet k navýšení dopravy o 10 osobních automobilů obousměrně za den a o 4, resp. 8 těžkých nákladních automobilů za den, kdy část nákladních automobilů již ve stávající situaci zajišťuje svoz odpadů v lokalitě. Mgr. Marcela Brodilová chtěla vysvětlit, zda budou osobní automobily dovážet také odpad do spalovny. Ing. Obrdlík k tomu uvádí, že navýšení osobních automobilů bude způsobeno dopravou zaměstnanců.

Ing. Hlaváček k dopravě po řece Labe uvedl, že tato varianta byla zvažována, ale doprava do spalovny bude pravděpodobně převážně z blízkého okolí, a překládací stanice nejsou v blízkosti řeky Labe, resp. jich není v blízkosti Labe dostatek tak, aby došlo k naplnění této vysokokapacitní dopravy. Dlouhodobé shromažďování odpadu v místech překládání na lodní dopravu, obzvláště v letních měsících by pak bylo problematické. Dovoz z větších vzdáleností tak bude preferován po železnici.

Mgr. Marcela Brodilová se doptávala na to, kde jsou překladiště FCC Česká republika a.s. Jakub Kos odpovídá, že ve Středočeském kraji a přilehlém okolí, zejména v severní části, je překládací stanice v Praze – Ďáblicích (95 tis. t/rok), Lovosících (30 tis. t/rok), Praze – Malešice a na skládce v Úholičkách. Je plánována překládací stanice v Říčanech a v Lysé nad Labem. V rámci celé ČR je jich více, ty ale nemají se záměrem takovou souvislost.

Michal Štětka, zastupitel obce Libiš se dotázal na měření emisí tak, aby byl přehled o tom, co ze zařízení půjde. Ptá se, zda by bylo možné výsledky měření zveřejňovat a dávat je online, aby se kdykoliv kdokoliv mohl podívat jaký je aktuální stav.

Ing. Hlaváček uvedl, že v Zistersdorfu uveřejňují na dobrovolné bázi online průběžné hodnoty emisních ukazatelů všech znečišťujících látek v porovnání s limitními hodnotami. V tuto chvíli to není v ČR zákonná povinnost, oznamovatel s tím však nemá problém a počítá se s tím, že se na toto přistoupí. Upozorňuje však, že u té části obyvatel, kteří nemají technické vzdělání, nebo

mají obavy, to může vzbuzovat pocit, že se jedná o problém. Uvádí, že do budoucna by se legislativně toto mělo stát pravidlem a povinností.

Dále vznesl dotaz Jakub Duchoslav, koordinátor komunikace a PR za město Neratovice, a to na ministerstvo, proč bylo veřejné projednání svoláno takto narychlo. Město nemělo šanci pozvat na veřejné projednání lidi, protože o veřejném projednání vědělo pouze 13 dní předem, a tak nemohlo pozvat například důchodce kteří nejvíce čerpají informace z městského zpravodaje vycházejícího jednou měsíčně.

Ing. Váchová k tomu uvedla, že veřejné projednání se koná na základě ust. § 17 zákona EIA, kde je stanoven postup pro konání veřejného projednání. Mimo jiné by se mělo veřejné projednání konat nejpozději do 30 dnů po uplynutí lhůty pro vyjádření k dokumentaci. Vzhledem k tomu, že vyjadřování k přepracované dokumentaci EIA probíhalo do 20. listopadu 2023, koná se veřejné projednání ve lhůtě stanovené zákonem. Dále má pak ministerstvo povinnost zaslat informaci o veřejném projednání dotčeným orgánům a dotčeným územním samosprávným celkům nejméně 5 pracovních dnů před jeho konáním – což bylo splněno, informace byla zaslána dne 30. listopadu 2023. Také zveřejňování informace o veřejném projednání je stanoveno, a to vyvěšením v informačním systému EIA a na úředních deskách dotčených územních samosprávných celků. Ing. Váchová tak považuje jak termín veřejného projednání, tak jeho oznámení a zveřejnění za dostatečné a v souladu se zákonem EIA.

Jakub Duchoslav uvádí, že tímto dává ministerstvu zpětnou vazbu, že musí zlepšit komunikaci a z PR hlediska to na něj působí jako narychlo udělaná akce. Dále se ptal, zda ministerstvo plánuje koncepci k problematice výstavby spaloven, a zda je nějaká strategie napříč ČR.

Ing. Váchová uvádí, že veřejné projednání se týká pouze posuzování vlivů konkrétního záměru na životní prostředí, a nelze se zabývat celorepublikovou koncepcí nakládání s odpady. Jedná se o dotaz na koncepční směřování celé ČR, které není předmětem procesu EIA.

Marek Duchoslav, zastupitel města Neratovice uvedl, že obdobný dotaz vznesli v rámci vyjádření k dokumentaci EIA za samosprávný celek.

Jakub Duchoslav se pak ptal oznamovatele, zda budou pomáhat městům v okolí v komunikaci a vysvětlování záměru obyčejným lidem. Uvádí, že dosavadní komunikace byla nedostatečná, kdy starší občané nemají přístup a znalosti k používání internetu. Jakub Kos odpovídá, že v tomto směru již podnikají kroky – připravili webové stránky s vysvětlením záměru, udělali exkurzi do zařízení v Zistersdorfu a snažili se reagovat na různé mýty a nepravdy, které kolovaly v rámci letákové kampaně. Proces EIA je teprve začátek v celém procesu případného povolení záměru, takže předpokládá další komunikaci s veřejností v dalších fázích. Ing. Hlaváček uvádí, že má rád informace exaktní, opřené o ověřitelné poznatky – pokud tak chtějí pro veřejnost podat informace, slouží k tomu dokumentace EIA, která je sice velmi obsáhlá, ale každý v ní najde veškeré podrobné informace.

Jana Hanslíková, DiS., místostarostka města Neratovice se vyjádřila k tématu komunikace investora s obcemi – město nabízelo spolupráci. Pro veřejnost je dokumentace EIA velmi rozsáhlá a odborná, a málo kdo jí rozumí. Vyzývá ke zlepšení komunikace ze strany oznamovatele směrem k veřejnosti. Mgr. Anna Spěváčková k tomuto doplnila, že lidé, kteří neumí s počítačem jsou vyloučeni, a řada lidí tomu nerozumí. Jaroslava Holinová také doplnila připomínky k nedostatečné komunikaci s občany, kdy na setkání s občany pořádané Libiši nikdo ze zástupců oznamovatele nepřišel.

Dále vystoupila paní J. L. za Osadní výbor Byškovice. V Byškovicích bylo provedeno noční měření, kdy bylo naměřeno cca 55 dB, při měření se odečítalo 1,7 dB jako nejistota při měření. V místě má být výstavba obchodního centra v jižní části, v severní části jsou skladové haly, které se staví, a v západní části bude výrobní středisko těžkého průmyslu – doprava se tak zvýší. Ptá se tak, jestli se s tímto počítalo, když už v dnešní době je komunikace zatížená. Počet 33 aut je dle

jejího názoru málo, a počítá, že jich bude více, a nejsou započítané auta, které budou odvážet škváru.

Ing. Obrdlík uvádí, že byly počítány kumulativní vlivy se záměry, které byly známy v době podání oznámení záměru. 33 jízd jednosměrně je celkové číslo, kdy dochází k rozpadu dopravy – v tom je zohledněno celkové navážení odpadů, a stejně tak odvoz škváry. Mgr. Jareš uvádí, že v místě je splněn hlukový limit 58 dB, takže v tomto místě nebyla v současné době navrhována opatření.

Dále vystoupila za První neratovický okrašlovací spolek Srdcovka paní A. P., a uvedla, že oznamovatel a ministerstvo mluví ve prospěch společnosti FCC Česká republika, s.r.o. a ORLEN Unipetrol a.s., kdy Spolana realizací záměru uspoří ročně asi miliardu korun tím, že nebude muset kupovat plyn. PECeN by měl spalovat 160 tisíc tun odpadu, v Neratovicích a Libiši je produkováno pouze 5,5 tisíce tun odpadu, 24 km od Neratovic má být spalovna v Mělníku, 26 km od Neratovic je spalovna v Malešicích. Realizace spalovny se tak zdá v lokalitě nadbytečná. Může vzniknout nedostatek odpadu, a mohlo by docházet k dovozu ze zahraničí, může být nedohledatelný původce odpadu. Dle metodického pokynu MŽP lze získat vždy na rok výjimku na dovoz odpadů ze zahraničí. Jak chce oznamovatel zaručit, že nebudou vozit odpady ze zahraničí?

Jakub Kos reagoval, že v zahraničí mají vybudované dostatečné kapacity spaloven odpadů, a oznamovatel nechce budovat záměr za účelem dovozu odpadu ze zahraničí a o dovoz odpadu ze zahraničí žádat nebudou. Dle dat z CENIA je nerecyklovatelných energetický využitelných odpadů 4,4 milionů tun, existující kapacita spaloven (Liberec, Malešice, Brno, Chotíkov a ve zkušebním provozu v Olomouckém kraji) včetně cementáren, které ale potřebují jiný odpad, je 1,372 milionu tun. Pak jsou tu záměry, které mají stanovisko EIA, nebo vydané stavební povolení, ale tyto záměry ještě nejsou v provozu. Je tak potřeba budovat další spalovny s dostatečnou kapacitou. Nelze posuzovat kapacity pouze na hranicích katastru obce, a tak porovnávání produkce odpadu obce a kapacity záměru. Ing. Hlaváček dále okomentoval kapacity spaloven v Německu v průmyslové oblasti v okolí města Wuppertal, kde se nachází 11 spaloven odpadů. Dále uvádí, že není ekonomicky reálná výstavba malých spaloven odpadů v kapacitě produkce jednotlivých měst. K uspořeným prostředkům Spolany díky realizaci záměru uvádí, že oznamovatel nedokáže říct, jak vysoká úspora Spolany díky odběru ze spalovny ušetří, je však pravdou že přechodem od zemního plynu něco ušetří, a dle oznamovatele to může být v řádech desítek milionů korun ročně, ale konkrétní data nemá k dispozici.

Paní A. P. k tomu uvedla, že oznamovatel sice může tvrdit, že nebude odpad ze zahraničí dovážet, ale zákaz dovozu by popřel principy tržního hospodářství. Spolana je největší znečišťovatel a největší producent karcinogenních, mutagenních, toxických látek, a takové území zřejmě v Německu, Francii a Rakousku v místě spaloven nejsou. Souběh negativních vlivů je v záměru podceněn. Může dojít k lidské chybě, k přírodní katastrofě, povodni, požáru, chemické havárii – těchto faktorů je více a v havarijní situaci se budou kumulovat.

Ing. Hlaváček odpověděl, že povodeň se samozřejmě může opakovat, a proto je zvednuta základová deska všech technologií 30 cm nad úroveň povodni v roce 2002. Samozřejmě nelze predikovat, zda, a jak velká povodeň případně nastane. Ing. Obrdlík uvedl, že v dokumentaci EIA jsou uvažovány nestandardní havarijní stavy záměru, ale předpoklad kumulace havarijního stavu všech okolních záměrů není předmětem posuzování vlivů tohoto záměru na životní prostředí.

Dále byl vznesen dotaz, co se bude dělat s materiálem zbylým po spalování a jaký zisk bude mít FCC Česká republika, s.r.o. z realizace záměru.

Ing. Váchová uvedla, že otázky týkající se finančního prospěchu oznamovatele či Spolany nejsou předmětem procesu posuzování vlivů na životní prostředí, není tak účelné a vhodné se jimi hlouběji zabývat. Požádala, aby připomínky v diskusi souvisely s hodnocením vlivů záměru na životní prostředí.

Jakub Kos uvedl, že zbytky po spalování jsou škvára (25-28 hmotnostních % podle typu odpadu), čistý popílek (nebezpečný opad, odloučení v cyklonu, směs popílku s reakčními zbytky – bikarbonát sodný). Škvára je posouzena z hlediska chemických výluhů, z toho pak povětšinou vyjde jako odpad bez nebezpečných vlastností – následuje tak uložení na skládku skupiny S-OO3, dnes skládka pro ukládání komunálního odpadu. Plán je dovážet škváru na skládku v Uhách u Nelahozevsí, kde bude pravděpodobně vybudován jedno druhový sektor, kde bude škvára dále dozrávat. Z takovéto škváry je ještě možno dodržit, získat z ní barevné kovy, zbytek pak zůstává uložený na skládce. Popílek je pak uchováván v silech, transportován v autocisternách bez úniku do okolí, oznamovatel provozuje solidifikační linky, kde se materiál dá dále zpracovat s pojivy jako je cement nebo hydraulické vápno, a takto se pak ukládá na skládku nebezpečných odpadů. Případně je možnost odvozu a ukládky materiálu v hlubinných solných dolech v Německu.

RNDr. Jindřich Petrlík, programový vedoucí programu Toxické látky a odpady spolku Arnika stručně zopakoval připomínky, které byly vzneseny k dokumentaci EIA. Jako problém vnímá chybějící regulaci kapacit spaloven ze strany MŽP a doporučil dotčeným obcím sjednat si schůzku s ministrem životního prostředí. Oznamovatel vychází z toho, že v roce 2035 nebudou plněny závazky v rámci evropské unie, a nebude recyklováno 65 % komunálního odpadu – spalovna je tak zbytečná. Uvádí, že v Holandsku a Dánsku se dováží odpad do spaloven, kdy se počítá s využitím škváry v inženýrských sítích – konkrétně je škvára používána při stavbě dálnic. Dále upozorňuje, že FCC Česká republika, s.r.o provozuje závod v Hůrce u Temelína, kde jsou míchány popílký ze spaloven s dalšími odpady a používány k rekultivaci mydlovarských lagun. Ptá se, zda ve spalovně v Zistersdorfu někdy hořelo? Další dotaz je, zda budou semikontinuálně sledovány emise dioxinů a emise rtuti? Překvapuje ho také, proč při průzkumu kontaminace materiálu v areálu Spolany nebyly sledovány dioxiny a rtuť. V důsledku ukončení výroby chloru za pomoci rtuti došlo ke snížení zátěže rtutí okolního prostředí – spalovna bude novým zdrojem zátěže rtutí, a tak se ptá, zda vzal oznamovatel v potaz skutečnost, že bude vracet stav životního prostředí v čase zpátky.

Jakub Kos odpověděl, že popílký se používají k sanaci území, ale tato sanace se chýlí ke konci, a už tak nelze při provozu záměru počítat s využitím popílků v Hůrce u Temelína. Měření pak bude probíhat tak, jak nařizuje příslušná platná legislativa a dokument o BAT – diskontinuální měření je stále možné. Co se týká rtuti, na základě předchozích připomínek byly zveřejněny emise v roce 2021 v Zistersdorfu, a pohybovaly se na úrovni 1 % rakouského přísnějšího limitu. Jedná se o výsledky diskontinuálního měření, které je legitimním způsobem v souladu s platnou legislativou.

RNDr. Jindřich Petrlík doplnil, že diskontinuální měření po dobu 16 hodin dvakrát za rok probíhá za ideálních podmínek spalování a nezachytí jiné než běžné fungování spalovny. Při jiném, než běžném provozu pak dochází k vysokému nárůstu emisí dioxinu, které není zohledněn při výpočtu emisí dioxinu na základě dvou jednorázových měření za rok.

Ing. Haškovec k tomu sdělil, že proces spalování je kontrolován a odpad v kotli zajišťuje, aby teplota spalování byla vždy nad 850 °C při setrvání 2 vteřin a v případě poklesu se určitě spustí plynové hořáky, které tuto teplotu zajistí. Emise dioxinů nejsou při uvádění do provozu, protože tam není odpad, během ukončování provozu jsou pak aktivní plynové hořáky.

RNDr. Jindřich Petrlík uvedl, že spalovna v Nizozemském Harlingenu je také v EU, platí pro ni stejná pravidla, a přesto tam při nestandardních podmínkách dochází k navýšení produkci dioxinů. Ve Francii i Belgii semikontinuální měření již funguje.

Ing. Hlaváček k tomu doplnil, že ze strany spolku Arnika jsou dioxiny používány jako „abstraktní strašák“ k negativním a katastrofickým zprávám, realita je však dána zákony jednotlivých států a odbornými institucemi, které dohlíží na to, na jaké úrovni se mají které ukazatele hlídat a sledovat. Na dioxiny existuje legislativa, která bude ze strany oznamovatele plněna. Roční

produkce z komínu spalovny PECeN bude obdobná, jako produkce z komínů několik desítek rodinných domů spalujících dřevo. Z pohledu této složky znečištění tak bude vzhledem k technologii záměr produkovat jen velmi malý příspěvek. V rámci odborného článku bylo vyhodnoceno, že do SAKO Brno, které má přibližně o 50 % vyšší kapacitu oproti zde projednávanému záměru, bylo přivezeno v roce 2021 celkem 9 g dioxinů. V rámci spalování se pak dioxiny i vytvářejí, a vznikne 4,8 g dioxinů – celkem tak 13,8 g dioxinů v SAKO Brno, v rámci čištění je pak velká část zachycena v popílku (který je označen jako nebezpečný odpad) a ten je kontrolovaně uložen. Z 13,8 g dioxinů jsou emise do ovzduší 0,02 g dioxinů.

RNDr. Jindřich Petrlík k tomu uvedl, že vzhledem k tomu, že RNDr. Jana Suzová je ekoložka z brněnské spalovny, jsou její odborné závěry zaujaté a článek vychází z pera provozovatele spalovny.

Jakub Kos pak uvedl, že dle rakouského spolkového úřadu pro životní prostředí byla v roce 2018 celková zátěž ze všech zařízení na spalování odpadů 0,1 g dioxinů v emisích do ovzduší. Dle ČHMÚ je pak hodnota emisí dioxinů do ovzduší v ČR 26,7 g, z toho 33 % z lokálních topenišť.

Ing. Hlaváček odpověděl, že v Zistersdorfu hořelo – jedná se o problém, který může vzniknout v bunkru odpadů. Může dojít k dovozu popela v popelnici z lokálních topenišť, horký odpad pak začne kouřit. V bunkru jsou automatické skrápěče, jeřábek, který shlíží do bunkru, a sledování teploty. Případně se může jednat o dovezené zkratované akumulátory a lokální ohřev odpadu. Vždy se samozřejmě snažíme o eliminaci ve stádiu zrodu požáru, a to v prostoru bunkru odpadu, a má minimální možnost dostat se dál – bunkr je železobetonová budova a jeřábek promíchává a homogenizuje odpad, aby nedocházelo k zahoření. Spolana má pak svojí hasičskou jednotku, kde projekt předpokládá smluvní zajištění zabezpečení požární ochrany, pokud by nestačily automatické prostředky hašení.

Pan P. B., občan Libiše se dotázal na četnost dopravy – pokud bude 33 nákladních automobilů vozit odpad, kde jsou započítány vozy, které budou odvážet škváru a popílek? Nepředpokládá, že do „KUKA“ popelářských vozů by se dala dávat škvára.

Ing. Obrdlík na toto reaguje, že většina odpadu bude nikoliv „KUKA“ popelářskými vozy, ale nákladními automobily, a ty mohou odvézt zase škváru. Ing. Hlaváček doplňuje, že 33 automobilů je bilančně veškerý dovoz a odvoz materiálu, tzn. jak dovoz odpadu a látek potřebných na čištění spalin, tak odvoz škváry a popílku.

Jakub Duchoslav se ptá, odkud se bude vozit do záměru odpad? Jakub Kos uvádí, že v okruhu 50 km má společnost FCC Česká republika, s.r.o. od zákazníků hruba 250 tis. tun energeticky využitelného odpadu, a to z regionů Litoměřicko, Mělnicko, Praha, Praha – východ, Praha – západ, především severní polovina Středních čech. Jakub Duchoslav se ptá, zda nebude mělnický konkurent brát společnosti odpad z Litoměřicka, a zda má společnost business plán. Jakub Kos uvádí, že nelze předvídat situaci na trhu za 5 let. FCC Česká republika, s.r.o. nakládá s odpady na českém trhu 30 let. ZEVO Mělník zatím není vybudováno, a uvažovat v této fázi koexistenci záměru se ZEVO Mělník je předčasné. Ing. Váchová vyzvala k tomu, aby se diskuze držela tématu životního prostředí a veřejného zdraví.

Jakub Duchoslav by pak chtěl apelovat na MŽP ohledně koncepce, protože pokud oznamovatel tvrdí, že pro ČR stačí 12 spaloven, tak by se mělo řešit, proč mají být tři z nich, tedy 25 % na jednom místě.

Jakub Kos uvedl, že v Praze a Středočeském kraji žijí 3 miliony obyvatel, umístění spaloven tak není disproporcionální.

Paní J. L. položila dotaz, proč se spalovna má stavět zde, když je Spolana v žebříčku produkce rakovinnotvorných látek v roce 2022 na prvním místě. Proč se má tedy v takto zatížené oblasti

umísťovat další zátěž. Ze strany ministerstva nedošlo k prověření, jak bude záměr na životní prostředí působit, a ptá se na názor ministerstva na umístění záměru v této lokalitě.

Ing. Váchová uvedla, že účelem procesu EIA je posouzení vlivů na obyvatelstvo a veřejné zdraví a vlivů na životní prostředí v případě realizace předmětného záměru, a získání objektivního odborného podkladu pro vydání rozhodnutí, a přispět tak k udržitelnému rozvoji společnosti. Předložená podoba oznámení, resp. dokumentace, včetně umístění záměru je pak věcí oznamovatele bez možnosti ovlivnění ze strany ministerstva. Hodnocení záměru ze strany ministerstva je v této fázi procesu EIA předčasné – zpracovatel posudku vypracuje na základě všech podkladů včetně došlých vyjádření a také veřejného projednání posudek, a až poté bude ze strany ministerstva vydáno závazné stanovisko EIA.

Ing. Hlaváček okomentoval, že projekt jako je spalovna vzniká na základě celospolečenské poptávky – legislativní rámec tlačí společnost k tomu, aby každý subjekt, původce odpadů, mohl naplnit záměr zákona. Oznamovatel se tak snaží v rámci odpadového podnikání tuto službu nabídnout. Vyhledávání místa je pak náročné, vybudování takového podniku na zelené louce by bylo mnohem více problematické, naopak zasazení do industriální krajiny je logickým krokem.

Paní A. P. uvedla, že zvýšení dopravy v lokalitě je bagatelizováno, přitom dojde ke zvýšení produkce skleníkových plynů, což je v rozporu s plánem EU, podle níž máme snižovat emise skleníkových plynů. Pokud nebylo provedeno měření státní autoritou, ale čísla ve studii EIA jsou teoretické vstupy, byl vybrán nějaký matematický model. Dále se ptala na sila s popílkem, kde není monitoring vzduchu. Upozornila, že v dokumentaci EIA je uvedeno, že „hoření nelze zastavit“, což považuje za nebezpečné s ohledem na možný požár. Poté se zeptala na dopravu přes centrum Neratovic, která nebyla řešena.

Ing. Obrdlík odpověděl, že součástí dokumentace EIA je klimatická studie – není to tak jednoduché, je třeba porovnávat nulovou variantu, tj. ukládání odpadů na skládce, kde se vytváří skládkové plyny, ve Spolaně je nyní užíván zemní plyn. Doprava odpadu tak probíhá v obou variantách, tam nedochází vlivem dopravní zátěže ke změně, dojde ovšem k nahrazení spalování zemního plynu. V porovnání pak vychází stav po realizaci záměru lépe.

Paní A. P. k tomu uvedla, že se samozřejmě nechce vracet ke skládkování, ale lepší variantou je cirkularita.

Ing. Obrdlík odpověděl, že oznamovatel není ten, kdo bude produkovat odpady, ale bude s nimi pouze nakládat. Realizace záměru je pak rizikem právě oznamovatele, pokud nebude produkován odpad a podobná zařízení zkrachují. Situaci, že bude stát určovat, na jakém místě má který subjekt stavět podobná zařízení považuje za nepředstavitelnou, takto právní stát nefunguje, v rámci legislativních procesů jsou záměry navržené investory přezkoumány a případně povoleny, v případě že naplní legislativní požadavky. K dopravě do centra Neratovic budou směřovány 4 těžké nákladní automobily nad rámec stávajícího svozu. Na silech popílku jsou umístěny filtry, a nedochází k emisím do ovzduší.

Ing. Hlaváček dodal, že část dokumentace, ve které je uvedeno že „hoření nelze zastavit“ se týká kotlů v zařízení, ve kterých hoří odpad na roštu, a odstavení zařízení nelze udělat okamžitě.

Pan J. Š. uvedl, že akustická studie je nekorektní, na slidu byla uvedena Pražská ulice ale znázorněna byla ulice v Libiši, kdy v Byškovicích je také Pražská ulice s domy po obou stranách, a chtěl by vysvětlení, proč nebyla akustická studie provedena i na tomto místě.

Mgr. Jareš odpověděl, že v Byškovicích není překračován hlukový limit, což už bylo řešeno dříve. V Byškovicích bylo provedeno modelování hlukové zátěže s dostatečnou přesností. Nadto bylo dříve zmíněno nezávislé měření provedené v této lokalitě, které také ověřilo, že v místě nedochází k překračování limitů.

Pan J. Š. uvedl, že měření hluku nevěří, dle něj je v místě překročen hlukový limit. Dále uvedl občan Neratovic poznámku, že obavy obyvatel jsou stejně důležité pro úspěch projektu, jako objektivní čísla a data v dokumentaci EIA.

Paní J. V., občanka Neratovic se ptá, odkud byla čerpána data o dopravě v Neratovicích.

Odpověděl Ing. Obrdlík, že intenzity stávající dopravy jsou brány z celostátního sčítání dopravy, které je státem organizované. To je také zdroj pro výpočet budoucí dopravní zátěže. Predikce vyvolané dopravy záměrem je pak z dat investora, kdy jsou známé nutné vstupy do záměru (přívoz odpadu, surovin na čištění spalin, odvoz škváry...) a orientačně pak i směry, jakými bude doprava probíhat. V dopravní studii jsou pak zdroje dat a použité výpočty uvedeny.

Pan T. D. uvedl, že spalovna mu vyloženě nevadí, a starý průmyslový areál je ideálním místem pro její realizaci. Dotázal se, zda vznikne při výstavbě a provozu záměru nějaká kontrolní stanice, která bude kontrolovat, zda budou dodržována všechna uvedená opatření. Dále se ptá, co ze záměru budou mít občané Neratovic – zda oznamovatel plánuje podpořit nějaké spolky, neziskové organizace, umění, fotbalový či hokejový klub a další.

Ing. Obrdlík uvedl, že limity z hlediska znečišťování ovzduší budou plněny, problém je pak pouze u benzo(a)pyrenu, imisní příspěvky jsou záměru jsou však velmi nízké. U hlukové zátěže pak odkázal na dříve zmíněné opatření ve smyslu měření dodržování maximální povolené rychlosti.

Ing. Hlaváček odpověděl, že oznamovatel předal závazný příslib obcím Libiř a Neratovice, že bude přebírat směsný komunální odpad v aktuální množství odpadu s 50 % slevou z Neratovic a zdarma z Libiře na 25 let od zahájení provozu.

Ing. Roman Kroužek, starosta města Neratovice uvedl, že je ze strany města s oznamovatelem dále jednáno. Dále uvedl, že správu komunikace v Byškovicích provádí Ředitelství silnic a dálnic a město na to má poměrně malý vliv, nicméně je tam úsekové měření kde se vybere poměrně dost peněz. V připomínkách pak byl vznesen požadavek, aby byl záměr zprovozněn až po realizaci obchvatu, což připadá městu logické, i když by doprava nejspíše stále vedla přes Byškovice.

Ing. Hlaváček uvedl, že pro dopravu mezi Prahou a Neratovicemi by byl obchvat ideálním řešením, ale v loňském roce bylo ze strany Ředitelství silnic a dálnic řečeno, že není záruka výstavby tohoto obchvatu v příštích 10 letech.

Jaroslava Holinová si není jistá, že navrhované řešení není podle představ obce Libiř, a jejich připomínce není tímto vyhověno V nové akustické studii vypadl bod 4 na č. p. 291, což bylo klíčové místo přímo u silnice Pražská.

Mgr. Jareš odpověděl, že měření hluku provedené u domu č. p. 291 je právě to, kde byl naměřen nadlimitního hluk a na základě toho tak navržena dříve zmíněná opatření.

Pan P. B. uvedl, že by se mělo ze strany ministerstva zavést povinnost průběžného měření dioxinů. RNDr. Jindřich Petrlík uvedl, že toto měření není povinné, ale provozovatelé mají možnost ho provádět dobrovolně. To, že ho oznamovatel nechce provádět dává signál obyvatelům o tom, jak provozovatele zajímá, co vypouští do ovzduší.

Ing. Obrdlík uvedl, že pokud by došlo k nestandardním stavům, bude to vidět také na ostatních měřených ukazatelích, nejen na měření dioxinů.

Paní J. Z. se dotázala, zda byla zpracována v rámci rozptylové studie větrná růžice pro jednotlivá roční období.

Ing. Obrdlík pak odpověděl, že v rámci dokumentace EIA v příloze č. 4 jsou pro každou znečišťující látku zpracovány mapy pro průměrnou větrnou růžici na celý rok, nebylo tak rozlišováno jednotlivé roční období a promítl část dokumentace s mapovými podklady.

Paní K. N. souhlasí s tím, co říkala místostarostka obce Libiš. Přejde jí nebezpečná realizace takového záměru v blízkosti chemické výroby ve Spolaně, kdy obyvatelé budou dýchat vše, co bude vyprodukováno jak záměrem, tak Spolanou, a data by měla být vnímána jako celek. Dotázala se, zda má oznamovatel zpracovaný počet obdobných zařízení v Polsku.

Jakub Kos řekl, že plánování podobných záměrů je reakcí na změnu legislativy, kdy je nutno reagovat na blížící se zákaz skládkování. Ing. Hlaváček uvedl, že Polsko má v provozu 9 zařízení ZEVO, dalších 5 je pak ve výstavbě a dalších 10 projektů má již kladné závazné stanovisko EIA.

Vzhledem k tomu, že ze strany veřejnosti již nebyly ani po výzvě Ing. Váchovou vznášeny žádné další dotazy, připomínky či náměty k diskusi, bylo přikročeno k závěru veřejného projednání.

III. ZÁVĚR VEŘEJNÉHO PROJEDNÁNÍ

Vlivy záměru „Průmyslové Energetické Centrum Neratovice (PECeN)“ byly projednány ze všech podstatných hledisek. Byla naplněna všechna zákonná ustanovení pro veřejné projednání dokumentace podle ust. § 17 zákona EIA a v souladu s ust. § 3 vyhlášky.

Vlastní podmínky budou koncipovány v závazném stanovisku příslušného úřadu k posouzení vlivů provedení záměru „Průmyslové Energetické Centrum Neratovice (PECeN)“ na životní prostředí, které bude vydáno v souladu s ust. § 9a odst. 1 zákona EIA na základě dokumentace, vyjádření k ní uplatněných, posudku a veřejného projednání.

Z celého veřejného projednání byl pořízen zvukový záznam, který je archivován na Ministerstvu životního prostředí, odboru výkonu státní správy I, a je všem případným zájemcům k dispozici. S veškerými podklady se lze seznámit v Informačním systému EIA na internetových stránkách CENIA, česká informační agentura životního prostředí (<http://www.cenia.cz/eia>) a na stránkách Ministerstva životního prostředí (<http://www.mzp.cz/eia>) pod kódem záměru OV1263.

Zapsala: Ing. Kristýna Váchová, odbor výkonu státní správy I, pověřena řízením veřejného projednání.

JUDr. Hana Dvořáková, MBA
ředitelka odboru výkonu státní správy I
podepsáno elektronicky